

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Szerkesztő- s kiadóhivatal:
K.-Vásárhelyt a könyv-
nyomdában, Csik-Szeredán
T. Nagy Imre szerkesztő
lakásán.

Megjelenik: vasárnap, kedden, csütörtök-
kön és szombaton.
Előfizetési díj: egy évre 6 frt, fél évre 3 frt,
negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára helyben 3 kr.

Hirdetések és nyílt-terek
árszabály szerint felvétet-
nek a kiadóhivatalban
Cs.-Szeredán és Kézdi-Vá-
sárhelyt.

Előfizetési felhívás.

Az 1881. december 18 án kelt s kiosztott felhívás értelmében előfizetést nyitunk a „Székelyföld” című közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 4-szer megjelenő hirlapra, a következő árakkal:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelyt a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imréhez küldendő, vidékről legcélszerűbben postátalvánnyal.

K.-Vásárhelyt, 1882. január 1.

A „Székelyföld” kiadó hivatala.

Táviratok.

— Magyar távirati iroda Budapestén. —

Páris, jan. 25. A kormány a revíziójavaslat valamennyi pontjainak elfogadását követeli.

Sófia, jan. 25. Az érsek ellen tüntettek a liberálisok.

Bécs, jan. 25. A rendőrigazgató a szerkesztőket figyelmeztette, hogy oly cikkeket ne közöljenek, melyek által az állam érdekei szenvednének.

Budapest, jan. 25. A költségvetési általános vita befejeztetett.

Budapest, jan. 25. Az időjelző intézet észleletei szerint általában borus időjárás várható.

Mi ujság?

Bécs, jan. 21. Pol. Corr. Jovanovics altábornagy jelentése szerint január 16-án 200 felkelő megtámadta a 11. gyalogezred harmadik századához tartozó Spannbauer tizedest, a ki a Bilektől északra fekvő Planikán elhelyezett pénzügyi őrség fedezetét vezényelte. A tizedes harmincz órán át védte magát egy faházban és a felkelők egy részének elvonulása után keresztül vágta magát Koritoba. Spannbauert az arany vezérségi éremmel tüntették ki. Az élelmiszereket szál-

lító csapat parancsnoka a lö- és élelmi szerekkel január 20-án Koritóból Bilekbe megérkezett. Az egyik osztály jan. 19-én, a midőn az ut és a montenegrói határ közt fekvő hegyen áthaladt, folyvást harczolt a felkelőkkel, a kik Bitarudina környékén várták és támadták meg katonáinkat. A felkelőket mindenütt vissza verték és az általuk megszállott és megvédett kunyhókat felperzselték; az ott felhalmazott lőszer felrobant. A visszamenet alkalmával jan. 20-án a lázadók követték a hátvéde, a nélkül, hogy támadást mertek volna intézni. Az osztály három sebesültet veszített. A jan. 16-ika óta Korito és Bilek közt végbement nyolcz összeütközésben Lalic hadnagy, 2 altiszt és 3 katona megsebesült, egy katona megöletett és egy elveszett. Lalic mellsebe folytán meghalt. A felkelők az összeütközések alkalmával jelentékeny veszteséget szenvedtek.

Kézdi-Vásárhely, 1882. január 17.

Hogy a veterán tüzoltók a kézdivásárhelyi tüzoltóegylet újjászervezését nem ok nélkül sürgették, azt sajnosan bizonyította be a f. hó 16-án este kitört tűz. Ha az isteni gondviselés akkor délután hóval nem borította volna be városunk teltömött, egymással közvetlen érintkezésben levő épületsorait, ugy ma igen számosan lennének, kik a rendőrség erélytelensége folytán télnék idején hajlék nélkül kóborolnának. Nem annyira a felebaráti szeretetnek, mint az isteni gondviselésnek köszönhetjük tehát, hogy ez alkalommal nagyobb szerencsétlenség nem történt. A tüzrendészeti szabályzat, mely városunk helyi viszonyainak tekintetbe vételével igen helyes intézkedéseket tartalmaz a tüzesetek kitörésének és tovaterjedésének meggátlására, már is megmutatta üdvös voltát. A polgárság teljes számmal sietett a tűz elfojtására. De miután a 12. §-ban előirt beosztás mult év aug. 23-ka óta nem eszközöltetett s így senki sem tudta, hogyan és minő felszereléssel siessen a tűz elfojtására: az egész sokaság nem segítő, hanem egy bámuló tömeget képezett. Nem hiányzott egyiknél sem a jóakarát, csak az eszköz, melylyel közreműködhetett volna. Több veterán tüzoltó a szenes gerendákat meztelen kézzel szakgatta le a tetőről. A lelkesültség és jó szív nem hiányzik polgártársainkban, csak vezér és eszköz szükséges.

a romboló elemmel való küzdelemben. E szerencsétlen eset alkalmat nyújtott arra, hogy a szervezendő, szabad és önkéntes tűzoltócsapatok mikénti felszereléséről, beosztásáról nézeteimet itt a nyilvánosság terén elmondjam s ezáltal a t. rendőrkapitány ur nehéz feladatát e tekintetben megkönnyítsem s polgártársaimat a szervezendő egylet rendszerével, teendőjével megismertessem.

A volt tűzoltó-egylet felállítását igen sokan kárhoztatták, mert ennek létesítése után a polgárság csaknem teljesen visszavonult a tűzoltástól s az összes nehéz feladat megoldását, a 30 működő tagot számláló egylettől várta. Igen természetesen, ily csekély létszámú egylet a hozzákötött reményeknek megfelelni sohasem volt képes és a laikus közönség által nem egyszer lett guny tárgyul kitéve. E körülmény idézte elő egy részben az egylet pangását és részbeni felbomlását. A tűzoltó-egylet létjogosultságát városunkban nem vitathatja el senki. Talán nincs város, melyben tűzoltó-egylet szervezése oly égető szükség volna, mint nálunk. Azt magam is beismerem, hogy városunkban a polgárság nagy része született tűzoltó, de viszont azt is állítom, hogy ha ily rendszer mellett, mint jelenleg, a tűz elfojtásában részt vesznek, nem sokáig tart az ügybuzgóság és az óriási munka véghezvitelét a lakosságnak alig 15—20 tagja eszközli. Ugy volt ez minden tüzesetkor idáig. E körülmények hozták létre, tették szükségessé a belügyminiszterium által megerősített tűzrendészeti szabályzatot, mely hivatva van úgy a tűzoltó-egyletnek új életet adni, mint a város éptestű, tetterős polgárainak tüzeset alkalmávali kötelességét kiszabni s azt vele rangkülönböztetés nélkül végrehajtani.

A „Székelyföld“ tárczája.

Egy színésznőről.

(Apró rajzok.)

III.

„Uram!

Ma este előadás után otthon leszek. Csupán az ön számára azonban. Elvárom. Jöjjön el. Kéri
Silvin Emmi.“

Ily tartalmu levelet kaptam egy alkonyatkor, ép midőn feléle gondolkozám. Vérem átmelegült ereimben, s annyi gyönyörrel teltem el, míg a kis levelet olvastam! Aztán nyugodtabb levém, fentolóra vettem e pár sort.

— Ily levelet nem oly nők irnak, minő ez! Valami gyarló csiny akar ez lenni, hogy kellemetlen helyzetbe hozzanak esetlegesen megjelenésemmel. Nem fogok elmenni... Mégis sokat tűnődtem, hogy mit tegyek... Oda nem mehetek s pedig több okból nem. Ha mint közönséges udvarló lépem át küszöbét, meg kellend ezek közönséges szerepével is elégednem: ott lehetek néha a lakásán, néha a páholyán, szólhatok hozzá, ő felelni is fog... de aztán ennyi is az egész. Én pedig szeretném benne a színésznő jelmeze alatt látni a nőt, a gyöngéd, az igazi nőt, telve fogyatkozásaival, telékesítve igazi szépségeivel, lelke kincseivel! Nekem nem kell a bűbáj, a fény, mi hidegen, kopáran ott csillog körötte fényes jelmezen, ragyogó üveg diadémjén, illatos tarka koszoruin, álgymántjain s néha ragyogó könnyeppjein! Én szeretném látni, hogy az is oly nő-e, miként a többi? hogy a sok fény, hűség csillogás és káprázó ragyogás alatt dobog-e hasonló szív!? hogy ha lelép a deszkákról: miről gondolkozik? mit remél? vannak-e ábrándjai, igaz sze-

Mint minden mű előállításához bizonyos rendszer szükséges, úgy a tűzoltászat is ma már meghatározott szabályok szerint foly le. Ezen szabályok tudása és a kellő technikai ügyesség megszerzése után lehetünk képesek a veszélyes tüzeseteknél sikerrel közreműködni.

Elméleti és gyakorlati képzettség mulhatatlanul szükséges.

(Vége következik.)

Brutus.

Bákrónika.

Az első bál tehát megtörtént és pedig nem oly rossz eredménnyel, a mint nálunk az első bálók történni szoktak. Ezen bál a r. kath. egyház által a toronyóra kijavítására lett rendezve, s a jövedelem annyira ki-elégítő volt, hogy a szükséges költségeket fedezni fogja s így mi végre a Kantában is tudni fogjuk, hogy „hányat ütött az óra“.

Már 9 órakor egy egész legio álarozos tolongott a teremben. A nyüzsgő-mozgó lovagok, szobaleányok, halleguinek, jós nők, spanyol grandok, pincérek, maroktányosnők, barátok stb. — egytől-egyig roccco kiadásban — olyan hatást gyakoroltak az emberre, mintha egy régiség-gyűjteménybe lépett volna. Ennek oka abban rejlik, hogy a vállalkozó, honnan a jelmezuhat. kat használatra kiveszik, ruhátárát nem szaporítja, és nem is szaporíthatja azon két álarozos bálért, melyek évenként nálunk rendeztetnek, s így már évek óta mindig ugyanazon ütött-kopott alakokat látjuk.

A sok jelentéktelen álarozos között akadt mégis egy

relmei? multjának fájdalmai minő nyomokat hagytak kedélyén? tud-e örülni, mint a többiek? Avagy a sok gyönyör, korai élv és örömek kiégették a szívét? s ha igen, milyen lehet akkor élete egy nőnek... ha már nincs szíve!?

S ép mert így gondolkozáim, nem hittem oly gyorslónak, hogy levéllel hívjon magához. Annak annyi más módja van: egy mosoly a játék alatt, mely egyedül feléd irányul, vagy egy tekintet ép azt jelentik s leg-alább nem compromittálnak, ha meg nem érted, vagy érteni nem akarod... az utcán egy kendő elejtése, szóval bármi más, mint egy könyörgés, hétköznapi levél, mely rendez-vous-ra hív.

Nem mentem el tehát.

A helyett e sorokat írtam:

„Asszonyom!

Ma e levelet vettem, a kegyed nevének aláírásával. Koholmány ez, mely még arra sem jogosíthat, hogy felemlítsem kegyednek. At kell látnia azonban, asszonyom, hogy e levélke, minden gyarlósága dacára is, feljogosít a kérelemre: tegye lehetővé a találkozást. Beszélne meg a kegyeddél!... Csak annyit felelt: „Szívesen fogadom, ha jön“.

És aztán elmentem.

Oly egyszerűen, annyi bájjal, annyi nyíltsággal fogadott! Nem kérdezé, mi közleni valóm van, csak elévette a levelet s szölt:

— Tehát azt írták önnek az én nevemben; és ön nem hitt e soroknak?

— Nem, asszonyom.

— Miért nem?

— Miért? Nincs annak miertje!

— Nem hisz elég rossznak, elég könnyelműnek egy ily levél írására s egy oly viszony kötésére, mely nélkülöz minden benső alapot, erkölcsi mélységet?

— Eltalálta, asszonyom: nem hiszem oly rossznak.

pár ügyes alak, mely némi érdekességet kölcsönzött a lárvás és lármás egyvelegnek. Az oláh leány izlésteljes jelmezével s ügyes magatartásával, a jósnő élénkségével tűnt ki. Láttunk két csinos vadászt, kiknek villogó szemei hamarabb megsebeztek az embert, mint a jámbor fapuskák, melyek kaczkiasan csüngtek domború vállakon. Kitént még egy szatócsnő, ki apró kendők elárúsításával jelentékeny összeget szolgáltatott be a báli pénztárba. Ügyes volt a virsli-árus is.

Szünet után az álarczos tömeg eltávozván, kezdetét vevé a valódi bál. Mintegy 60 pár tánczolta ekkor is a négyeseket, és folyt a táncz kitünő jó kedvvel hajnalig.

Ennyit a bálról. Legyen szabad még egy megjegyzést tenni a báli vendéglős Sebők Józsefhez.

Ha elvállalta a báli kredenczet, állitson akkora személyzetet, hogy a kiszolgáltatban fennakadás ne történjék, s különösen goromba kifakadásaitól kimélje meg a közönséget, mert nem a közönség van ő érette, hanem ő van a közönségért; végül pedig „le a kalappal avagy sapkával“ midőn a közönségnek felszolgál!

Elismerést érdemelnek a bárendezők, kiknek lelkiismeretes buzgalmáról legékesebben beszél a bál sikere!

Levél a „Székelyföld“ t. szerkesztőjéhez.

Tisztelt szerkesztő ur! (Értve a k.-vásárhelyit.) Becses lapja annyiszor foglalkozik az agglegényekkel,

— Kár pedig!... Mi asszonyok rosszabbak vagyunk, mint ön gondolja. S én bizonyára rossz vagyok. Mégis köszönöm önnek: jól esik, hogy jól vélt feleltem.

— Kegyed tuloz bizonyára. Kinek ily őszinte, nyílt tekintete van: az csak szívével áldozhatik s szívét csupán szívéért cseréli el.

Kezet nyújtott s kezét ott feledte az enyémben.

Igy ismerkedtünk meg. Mintha régi ismerőm lett volna, úgy tekintettem első látásra, s mikor megismerém, mintha egész ifjuságom ábrándjait oldala mellett éltém volna át: úgy jött nekem.

És ezt ő is jól tudta.

Gyakran szólt:

— Látja, van bennünk valami rokon, valami közös vonás. Ha felolvas maga nekem, azokat a gondolatokat emeli ki, mik lelkemben szólnak, melyeket én is úgy fejeznék ki, mint az a lap. Ha szól egy szép virágról, a zenéről: érveimet hallom s gondolataimat ajkairól ellebbenni. Ez oly jól esik nekem!... De azért csak hallgasson szerelméről: maga is szeretett már, én is... és az nagy kár nekünk; mert látja, Alfons Karnak igaza van: „fájó lehet, ha szívünket nem egész tisztaságban adhatjuk át!“ Valahol olvastam ezt, tán a „Normandi Penelope“-ban. Elég, hogy igaz ez; azért hallgassunk a szerelémről. Úgy jön, mint szentségtörés, e szó, ha a multra gondolok, melyben egykor szeretni hittem!...

— Feledje azt, hiszen oly könnyű az!

— Feledni igen. Már feledtem is, higgye el. Nem emlékeim bántanak. Csak az fáj, hogy sokat veszíték czéltalan, üdv nélkül, kárba veszteve...

K. F.

annyt loval a szegények nyakán*), hogy valóban ön ezáltal igen sok és igen terhes gyanúsításnak teszi ki magát. Így pl. valamelyik öreg kozák azt a hirt fundálta ki s terjeszti, hogy önt valamelyik leányos mama (lehet több is) subventionálja. E hírek azonban valóságáért nem állunk jót (de az ellenkezőért sem). Egy másik vén ravasz meg azt suttogja, hogy úgy gerálja magát a szerkesztő ur, mint fiatal ember, pedig van olyan öreg, mint akár az általa számokkal jelölt agglegények közül a Nro 9,**) csak az a dolog nyitja, hogy Arany „Szücs György“-e bajában szenved s azon fogatkozásokat, melyek gyér bajusza miatt nyugtalanítják, — szép ajánló levél lévén nők előtt a bajusz — ezen módon akarná, szeretné takargatni, kiegyenlített, pótolgatni s e révén akarna zöld ágra vergődni De mind hiába. Biztos tudomásunk van róla s ezennel el is áruljuk, hogy ő se jobb a Deákne vásznánál. Esküdt ellensége a házias életnek s mást bele akarna ugrasztani mégis, hogy legyen kin mulatnia. Ugy tesz, mint a gyáva katonatiszt. „Előre fiuk!“ s nem azt mondja, hogy: Utánam! Mint a cigány, mikor lop s maga kiabálja: fogják meg! Vagy mint az iszákos pap mondta, józanságra intvén hiveit: a mit mondok, megtartsátok, s a mit tesztek, ne lássátok. A nőpatien-sének férjhezmenetelt ajánló doctorhoz is hasonlítják, ki — midőn a kétes koru szépség felajánlva lett neki — így szólt: én csak megírom a receptet, de magam be nem veszem. A Nro 8. beszéli, (de ez valószínűleg rágalom) hogy ő közelebből egy társaságban volt, hol nők, gyermekek, színészek és kath. papok voltak s a bajuszt pederve, így szólt: „ezt a t. társaság közül senki sem tudja megtenni“, — hozzá téve, hogy a t. szerkesztő ur is jelen lett volna.***)

Ne csörtesse tehát olyan nagyon azt a kardot, tisztelt szerkesztő ur, mert ugy is tudja már, hogy még csak nem is panganéta, hanem csak holmi csörömpölő kilincs-kalancs „vaskalánnyal“.

A tuczat nevében****)

Nro 3.

Mindenféle.

— A 62-ik gyalog serezed tartalékosait szolgálattételre sürgősen behívták.

— Binder Lajos ipari felügyelő az 1881. év tavaszán az erdélyi rész szövészeti iparának tanulmányozásával s mintagyűjtemény bevásárlásával bizatván meg, ebbe kiküldetéséről terjedelmes szakjelentést tett a földmívelési miniszteriumnál. E jelentés alapján a háziipar-

*) U-u-ugy?! Jó, hogy nem a hátán.

**) De azért még nincs 29.

*** Ezen érzékeny czélzás bajuszbeli fogatkozásunkra minket legkevésbé sem alterál. Jobb semmi, mint szürke! Ezen nézetünket, azt hisszük, hogy az agglegények közül többen fogják osztani.

**** Kézöljük e nyilatkozatot s igérjük, hogy nem sokára felelni fogunk rá. Szerény véleményünk szerint a diszes agglegényi koszoru sokkal jobban tenné, ha a közönség helyett a hölgyeknek nyilatkoznék, s a helyett, hogy csekély személyünkben büntársat igyekszik szerezni, sokkal jobb lenne, ha büntárs helyett mindenik egy derék „házias társ“ után nézne.

A szerk.

és iparoktatási országos bizottság elé Csikmegyére nézve következő javaslatok lettek előterjesztve: 1) A kendertermelés a Bakay és Bodola által ajánlott mód szerint kezeltesék, miért is e füzet terjesztendő. 2) Különböféle kendermagvakkal kísérletek teendők. 3) A megye több pontján tökéletes kenderáztatók és török rendezendők be. 4) A tökéletesebb (regulátor) szövőszékek megismertetendők s kezelésére a nép oktatandó. 5) Kender-beváltó telepek létesítendők. 6) Alkalmas helyen, hol olcsó hajtó erőre lehet szert tenni egy kenderfonóda állítandó fel. A javaslat szerint ezen intézmények államköltségen lennének létesítendők, a megye részéről leendő megfelelő társadalmi hozzájárulás esetén. E tárgyra még visszatérünk.

— Székely-Udvarhelyen f. hó 20-án az ottani reformatus kollégium főgondnokát, Gyárfás Domokost nagy megtiszteltetés érte a neki adományozott vaskoronarend átnyújtása alkalmából. Este 7 óra tájt a kollégium ifjúsága a tanári kar vezetése alatt nagy-szerű fáklyás zenét adott. A főispán laka előtt Göncsi tanár egy szép beszédet tartott, mire Gyárfás meghatottan válaszolt. Azután dörgő éljenzés közt a Hymnuszt játszotta a zenekar. Félóra múlva a nagy tömeg a legszebb rendben oszlott szét. (Zs.)

— Lapunk f. évi 14-ik számának „Farsang“ című tárczarovatába, az első 3 sorba értelemzavaró hibák csuszak be. Az egész mondat így olvasandó: „A farsang egy kiházasító intézet, melynek részvényeit az ifju nemzedék veszi, határozatlan árfolyam szerint“ stb.

— Kimutatás a háromszéki „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézet javára, a mult 1881. évi karácsoni ünnep alkalmából tett szíves adakozásokról. Bárá Szentkereszty Stephanie Ö Méltóságától: 24 drb. zsebkendő, 14 karton kendő, 24 gyűszű, 19 tűtartó, 12 kötött, 12 drb. penna és írótartó; Szócs József polgármester né urasszonytól: 24 drb. mézes pogácsa, 1 koszoru füge, 30 drb. kötött, 4 levél varrótű, 10 drb. gyűszű és két darab karácsonfának való fenyőfa, 3 láb fonál; Fejér Lukácsné urasszonytól: 3 drb. köténynek való; Kovács Áronné urasszonytól: 1 csomag dió, 20 szál viaszgyertya; Pócsa Jánosné Ö Méltóságától: 25 liter búzaliszt, 25 liter alma, 10 sing gyöles, 6 drb. keszkenő, 28 drb. kötött, 12 drb. gyűszű, 3 levél varrótű, 1 vég pertli; Cserey Jánosné Ö Méltóságától: 50 liter alma; Török Bálintné urasszonytól: 1 koszoru füge, 1 pakk édesség, két gyermekmulattató kártya; tiszt. Kovács István ref. s. lelkész urtól: 1 kas dió, 1 kas alma; Csoboth Miklósné született Hankó Gizella urasszonytól: 12 drb. zsebkendő, 1 véka alma; Pap Andrásné urasszonytól: 6 drb. zsebkendő; Özv. Ambros Józsefné urasszonytól: 1 kalács; id. Tóth István né urasszonytól: 24 drb. kendő; Szabó Mózesné urasszonytól: 25 drb. tányér, 2 drb. kasztról, 1 szál kolbász, két drb. hurka; Zayzon Lázárné urasszonytól: 12 kötényre való schifou. Midőn e szíves adományokat nyugtatványozzuk, egyszerűsmindeket kötelességet teljesítünk, mikor is az önzetlen adományozóknak, intézetünk jölteveinek meleg köszönetünket nyilvánítjuk. Kézdi-Vásárhelyt, 1882. január 15-én. Hankó Lászlóné, alelnök. Böleskény Ilona, jegyző.

PIACZI ÁRAK.

		K.-Vásárhely január 16.	
		frt	kr
Hectoliter	legszebb	8	20
	Buza (tisztá) közepes	7	60
	gyöngébb		
	Buza (vegyes)	7	—
	Rozs) legszebb	4	80
	közepes		
	Árpa) legszebb	4	20
	közepes		
	Zab) legszebb	2	80
	közepes		
Kilóer.	Törökbuza	4	60
	Kása	12	
	Borsó	7	
	Lencse	10	
	Fuszulyka	5	—
	Lenmag		
	Burgonya	1	50
	Marhahus		36
	Disznóhus		40
	Juhhus		24
	Faggyu		32

Magy. kir. államvasutak.

Keleti vonal.

MENETREND.

Érvényes 1881. május 15-től.

PREDEAL-NAGYVÁRAD.

Állomások		Gyors- vonat 1.	Sze- mél- vonat 3
Bukarest	Indul	8.15	6.30
Predeal	"	1.09	4.53
Tömös	"	1.33	1.21
Brassó	(Erk.	2.06	
	(Ind.	2.16	6.13
Földvár	Ind.	2.44	6.52
Ápácz	"	3.03	7.23
Köpecz	"		7.43
Alsó-Rákos	"		8.13
Héjasfalva	"	3.54	10.15
Szegesvár	vendéglő (Erk.	5.07	10.32
	(Ind.	5.12	10.52
Medgyes	Ind.	6.01	12.06
Kapus	(Elágozás) vendéglő (Erk.	6.13	12.24
	(N.-Sze-	6.31	12.30
	(benfelé)		
Tövis	(Elágozás) vendéglő (Erk.	7.30	2.06
	(Gy.-Fehér-	7.37	2.26
	(vár felé)		
Kocsárd	(Elágozás) vendéglő (Erk.	8.18	3.24
	(M.-Vásár-	8.23	3.34
	(hely felé)		
Kolozsvár	vendéglő (Erk.	10.07	5.59
	(Indul	10.17	6.24
Nagyvárad	vendéglő (Erk.	1.45	11.04
	(Indul	1.50	11.25
Budapest	Érkezik	7.30	8.45

A vastagabb keretbe nyomtatott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 perczig számított éjjeli időt jelentik.

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre,

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.